

tud, ja seadest ülestuhnitud, et ei jäänd
lotust semet jälle kätte sada. Nüüd olli
suur willetsus ja õhkaminne kões: nüüd
olli Jummal sedda rahwast nende arwades
korwaste nuhtlend. — Se keigemõistlik-
kum nende hulgas olli ommete se küllakub-
jas, nüüd et ta pea olli selgeks läinud.
Temma ütles: „Wenmad, mis meie siin
„hakkame kaebama ja õhkama! mis teh-
„tud on, se on tehtud: ja siin se ei olle
„mitte Jummalosi, waid meie omma ho-
„letuse si. Olleksime meie õiget aial om-
„mad aial kohhenand, ja olleksime meie
„sedda aega, mis meie jomisega wiwita-
„sime, seks pruuk nud et meie omma põl-
„dude järrele olleksime katsumud; siis ei
„olleks meile se appardus mitte sattunud.
„Eiiski peame meie Joseppile weel suurt
„siust andma; sest temma aus mees on
„suremad kahjo meie poolt ärrapõrnud.
„Arwoge isse, mis willetsus meile olleks
woind

„woind sattuda, kui need hobbosed ja sead
„nenda keige se õhta keik meie põllo olleksid
„lääbisõtkunud ja ümbertuhnitud, kui nem-
„mad põllo otsad on raiskanud! kust wõt-
„taksim meie siis leiba talwe peale? —
„Se olgo se wiimne kord et ma ennast las-
„sen ukkotada, liaste joma! — Kui meie
„moisa wannem ommei ni armolinne ol-
„leks, ja sedda kõrtsi hopis meie küllast
„ärrawwitaks!“ —

Nenda kõnneledes läksid nemmad siis ja
kohhendasid ommad aia aukud, ja kui se
sai tehtud; siis läks iggäuks omma tööle.

Teine Pühapääw.

Moisa wannema polest olli se kääsk kõrtsi
mikkule antud, et Pühapääwal enne
lounat ühhelegi innimessele ei piddand wi-
na ega õlut müdama. Agga selle kääsko
pärast tännini ükski ei hõind, sest et ei
olnud